

Den Helige Mikael's Dag

Text: Upp. 5:11-14.

I.N.J

När vi firar änglarna idag, så påminner de oss om något viktigt! Vad kan det vara? Jo, de har något som vi saknar, som har gått förlorat för oss. De goda änglarna, de föll ju inte! Deras gudsrelation är inte förstörd, som vår. Och detta som änglarna har – men som vi saknar – det är något vi kan få tillbaka.

Jesu säger ju det! När han på ett ställe i evangelierna talar om hur vår tillvaro skall gestalta sig *efter* uppståndelsen – i evighetens värld, då säger han att vi skall bli – inte änglar – det kan man felaktigt höra ibland -men väl *som änglarna!* ”Att bli *som änglarna*” – det tänkte jag vi kunde samla våra tankar kring en stund. Vad betyder nu det? Jo, tre saker!

ÄMNE: ATT BLI SOM ÄNGLARNA

1. Att bli som änglarna det betyder först att vara nära Gud som de är.

Närheten till Gud är det som främst utmärker änglarna. Vi förstår det av vår episteltext idag, där Johannes gläntar på förlåten till evighetens värld, och låter oss blicka in i himmelen. ”*Jag såg, och jag hörde rösten av många änglar som stod runt tronen*”, skriver han. Guds tron alltså. Och det betyder att de alltid är nära Gud och kan se hans ansikte (Matt. 18:10). När Skriften talar om änglarna är det ibland svårt att avgöra om det är *Gud själv* det handlar om eller hans *änglar*. Så nära står de varandra!

Ibland kan jag påtagligt längta efter en sådan gudsnärhet. Gör inte du det? Visst känner vi ibland att Gud är hos oss – men långtifrån alltid. Ibland känns det så tomt och kallt här inne. Vi känner oss ensamma, övergivna och ibland undrar vi kanske när vi ser hur det är i vår värld: Gud finns du inte? Jag känner inte din närvaro! Men hur vad det Paulus skrev? Jo, ”*Vi lever i tro, utan att se*” (2 Kor. 5:7). Men en gång skall vi få se! Det hoppet uttrycks ju i en psalm i vår psalmbok: ”*Tänk när en gång, med obeslöjat öga, jag honom ser, som här jag trodde på*”. Ja, tänk när en gång! Paulus skriver: ”*Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte*” (1 Kor. 13:12).

Änglarna kan hjälpa oss att förstå vad det innebär att vara *nära Gud!* Det är att ha nått sin bestämmelse, som är evig gemenskap med Gud, att ha del i Guds egen odödlighet, att äga den sanna kunskapen, att inte längre vara utsatt för frestelser, att slippa kämpa mot det vrånga i sitt liv, att inte känna lidande, att inte behöva

frukta att bli skild ifrån Guds kärlek, att vara fullkomlig, i tankar, ord och gärningar. Är det konstigt att vi längtar efter att bli änglarna lika?

2. Men, att bli som änglarna,
det betyder också, att tjäna Gud som de gör!

Själva ordet ängel, betyder som vi konstaterat, *budbärare*, alltså *tjänare*. Änglarna är, som vi förstår inte små knubbiga fjäderfän i rosa och guld, utan *"andar i Gud tjänst"*. Och de gör skäl för sitt namn! Gud har inte mer än befallt, så är befallningen utförd. Aldrig har du läst om att en ängel befinner sig på fel plats, vid fel tillfälle och gör fel saker? Nej, tiden för änglarnas tjänst är alltid *den lägliga*, platsen alltid *den rätta* och handlingen alltid *den som Gud begär*. Och det är som det skall. Änglarna är ju sända *"att tjäna dem som skall få sin del av frälsningen"* (Heb. 1:14). Och när det gäller så viktiga ting är inte Gud betjänt av klåpare! Änglarna är alltid i tjänst! Oreglerade alltså! Och de *"flexar"* inte som vi som är anställda i kyrkan gör! Nej, de *"flaxar"* istället, ivriga att tjäna Gud!

Att det kan vara så och så med vårt eget tjänande, d.v.s. vår lydnad för Guds vilja, det måste vi alla erkänna, om vi skall vara ärliga. För den som vill vara en sann kristen, ett verkligt Guds barn, är det en djup sorg och en stor plåga, att ens gärningar är så bristfulla, att man så ofta misslyckas i sin föresats att vara en helgjuten kristen och är en riktig klåpare i Guds tjänst! Ändå får vi fortsätta att vara hans tjänare. Trots all ofullkomlighet är tjänandet en plikt! Vi kan inte säga: *"Det får vänta tills jag kommer till himmelen"* Gud väntar inte på att vi skall bli änglalika. Han använder oss ändå. Han kan spela på spruckna instrument. Han snidar i murket trä. Han lägger sin skatt i bräckliga lerkärl. Så kan också vi, ibland, *"uträtta hans befallningar"*.

Gud tröttnar alltså inte i sin strävan att forma oss för sitt himmelska rike. När evigheten bryter in, då är det ingen drönartillvaro som väntar. Nej, övernog med härliga uppgifter har Gud i beredskap åt oss. Målet är, att en frälst mänsklighet skall stå inför Guds tron, redo till tjänst med alla Guds änglar. *"Lammet, som blev slaktat"*, d.v.s. Kristus, har ju gått i döden för oss alla, just för att vi skulle bli änglarna lika.

3. Och slutligen, att bli som änglarna,
det betyder att lovsjunga Gud som de gör!

Mycket vill grumla vår glädje och tysta vår lovsång här på jorden. Annat är det i vår text. Johannes skriver om änglar som stod i myriaders myriader runt tronen. Vad gör de, där de står runt tronen? Har de det tråkigt? Nej, de brister ut i lovsång, till Lammet, d.v.s. till Jesus! Johannes skriver att han *"hörde rösten av många änglar"* och att *"de sade med hög röst"*. Men ordagrant står det att de sjöng. Och

sången handlar om Jesus. Det är en ”*ny sång*”, som det heter några kapitel längre fram i Uppenbarelseboken. Och den sången är inte tråkig!

Ibland har jag en känsla av att många tror att det kommer att bli tråkigt i himlen och det är en enförmig tillvaro som väntar, med änglasång och harpoklang. Ungfär som tanten som helt plötsligt slutade upp att gå i kyrkan. Prästen mötte henne en dag och frågade varför? Jo, sade hon, sedan min dotter började spela harpa, längtar jag inte till himmelen längre!

Låt så vara, att det kan vara så och så med vårt musicerande härnere! I himmelen blir sången fullkomlig! Och det bästa är, att även den får sjunga med som inte hade någon sångröst här på jorden, och den som ofta berömdes för sin sång, inte längre kan stå och åbäka sig, eftersom sången inte sjunges för att förhärliga människor, utan Gud! Hur den sången låter, det vet inte vi. Änglarna vet det. Och de tränar i väntan på att vi skall sjunga med och lova Gud som de gör, ”*med helig, odödelig tunga*” (Sv.Ps. 124 v 3).

Vi skall också träna! Det är därför vi firar gudstjänst söndag efter söndag! Vi övar för himmelen! Och tänk så många övningstillfällen Gud ger oss att bli änglarna lika! Och om det är övning det handlar om, då får vi inte kräva fullkomning här på jorden, vare sig i vår närhet till Gud, i våra gärningar eller i lovsången! Många vill ju inte vara med, därför att det brister på mer än ett sätt i Guds kyrka på jorden! Men det är just därför att vi kristna inte är perfekta som övningen behövs! Och därför firar vi gudstjänst! Och ibland kan vi nog påtagligt känna, att den är på gång, vår änglalikhet! Vi är ännu inte, men vi kommer att bli änglarna lika! Och till det kan vi, liksom de fyra varelserna i vår text, säga vårt: Amen.

Psalmer: 16, 333, 167, 79 v 1-4, 239 v 3
Skummeslöv, 2023-10-01